

UMOR SĂNĂTOS

Scade colesterolul
și crește imunitatea

UMOR POLITICIENI DE TOT RĂSUL

Mic mi-e
egul!

Eu sunt de
acord cu
peful!

Eu sunt
pentru! dar
nu vreau să
se știe!

Care era
intrebarea?

Curiozități din lumea întreagă

UMOR CU ȘI DESPRE SECRET-TARE

ISTORIA UMORULUI

● Lambodar
2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**Istoria umorului.** – București : Lambodar, 2024

ISBN 978-606-95844-4-6

82

PREISTORIE

În epoca de piatră, un copil al cavernelor se întoarce de la școală. Examinându-i carnetul de note, tatăl lui se supără:

- Cum poți să vii cu nota doi la istorie când nu s-a petrecut încă nimic?

Într-o zi, pe vreme de furtună, o femeie a cavernelor îl vede pe soțul ei întorcându-se acasă ținând sub braț o piatră plată, cu diametrul de 1 m.

- Doar n-o să-mi murdărești tot apartamentul, îi spune ea. Acum, că ai inventat umbrela, las-o la intrare, să se scurgă!

- Ce-ai gravat tu acolo pe blocul acela de piatră? – îl întreabă o femeie de grotă pe bărbatul ei.

- Este o scrisoare adresată mamei mele, în care îi descriu viața noastră de zi cu zi și dispariția dinozaurilor.

- Văd, într-adevăr mulți dinozauri, dar ce cauți acolo, printre ei, acele două păsări mari?

- Pe acestea le-am făcut pentru a semnala faptul că doresc să trimit scrisoarea par avion.

Un om al peșterilor se întoarce de la vânatoare și îi spune soției:

- Astăzi va trebui să ne schimbăm meniul și să mâncăm antricot de vită, pentru că ultimul dinozaur a murit ieri. Acordă-mi un mic răgaz să inventez cartofii prăjiți și ne așezăm la masă.

- La ce poate servi ceea ce tu numești brichetă? – îl întreabă o femeie a cavernelor pe soțul ei.

- Nu-ți dai seama că e genial? Atunci când vom dori să facem lumină seara pentru a ne lumina grotta, cu acest tip de instrument ne va fi mult mai ușor să mergem în căutarea licuricilor.

Într-o peșteră, la cererea președintelui tribunalului, un artist al epocii preistorice a gravat pe un perete silueta unui bărbat înarmat cu un arc și săgeți.

- Da, spune un om al peșterilor chemat ca martor, acest portret-robot este foarte concludent: el este cel care mi-a ucis mamutul împlânzit.

Două triburi de oameni ai cavernelor se pregătesc să se încaiere.

- Lumea este pe dos, exclamă unul dintre șefii lor. Am inventat întâi războiul, înainte să ne făurim o religie – când de fapt, este evident că pentru a ne

putea lupta din toată inima ar fi trebuit să facem
invers.

EBRIS

We know
books

Un om al caveranelor explică:

- Îmi venise ideea să constituï două echipe de câte 11 vlăjgani care să dea cu piciorul într-o bilă de granit pentru a o dirija către poarta adversă. Aș fi numit acest sport „fotbal”. Dar pentru că este dureros pentru picioarele jucătorilor, o să inventez mai bine baschetul.

O duzină de oameni ai peșterilor se pregătesc să înfrunte cu ciocane de granit dușmanii din tribul vecin.

- Ceea ce este frumos, exclamă conducătorul primului grup, este să știi că după această bătălie nu vor mai fi niciodată războaie.

În cursul unui război dintre două triburi de oameni preistorici, unul dintre combatanți este izbit drept în față de o bucată mare de granit, pe care sunt scrise următoarele cuvinte: „*Vă rog să mă scuzați!*”.

- E clar, exclamă el. În mod evident, am intrat în epoca pietrei șlefuite!

Un om al caveranelor ține cu putere în brațe un purcel, care urlă disperat.

- Iubito, îi spune el soției, cred că tocmai am inventat cimpoiul.

Încă din zorii umanității, oamenii au fost împărțiți în optimiști și pesimiști.

Acel strămoș îndepărtat al nostru care pentru a-și prepara o friptură zdravănă de bivoli a reușit să dea foc la două bucăți de lemn uscat frecând între ele două pietre, aparține cu siguranță primei categorii.

Fapt care a provocat reacția indignată a unui pesimist care asista la această scenă:

- Ia uite, Glup Mlop tocmai a inventat poluarea!

Un om al cavernelor se întinde pe un pat din frunze, spunându-i soției:

- Las baltă cercetările pentru inventarea roții. Tocmai am inventat ceva mult mai bun.
- Ce anume?
- Pensionarea anticipată.

În aceeași ordine de idei, un om preistoric se duce la biroul de brevete cărând după el un bloc greu de granit tăiat în formă de roată. El îi spune funcționarului:

- Cred că tocmai am inventat hernia.

Un ziar publică următoarea rectificare:

„Întrucât unul dintre desenatorii noștri a schițat un om al cavernelor ținând în lesă un dinozaur, numeroși cititori ne-au adresat scrisori de protest. După verificarea necesară, am constatat că într-adevăr, în acea epocă nu exista niciun decret municipal care să impună folosirea unei lese pentru plimbarea unui animal domestic într-un loc public. Prin urmare, cititorii noștri au perfectă dreptate: dinozaurul respectiv ar fi trebuit să fie reprezentat urmându-și stăpânul în deplină libertate”.

Cel de Sus, care tocmai a terminat de creat lumea, se arată satisfăcut în mod special de Franța:

- Această peninsulă hexagonală, cu o mare varietate de peisaje și climate, cu Atlanticul și Mediterana care o mărginesc, atinge perfecțiunea.
- Chiar așa, spune unul dintre Îngerii Săi, nu trebuie ca totul să fie prea perfect la o singură țară.
- M-am gândit deja la asta, spune Iehova și am găsit soluția: o să creez francezii.

La Facerea lumii, Tatăl Ceresc îi spune unuia dintre Îngerii Săi:

- Aș dori să-i fac unui cal niște dungi, pentru a crea un animal ce va fi numit *zebră*. Întinde-te pe această bancă proaspăt vopsită, ca să văd cum arată acest tip de dungi pe roba ta.

Cel Veșnic, care tocmai i-a creat pe Adam și apoi pe Eva, îi spune unuia dintre Îngerii Săi:

- Acum nu-mi mai rămâne decât să creez primul medic.

- De ce atâta grabă?

- Este necesar, dacă vreau ca Eva să citească pancarta pe care satana i-o va agita pe sub nas pentru a o incita la păcat și pe care va fi scris: „*Un măr pe zi ține doctorul departe*”.

În Paradisul terestru, Adam se distrează strecurându-se în spatele Evei și punându-i mâinile la ochi. Apoi o întreabă:

- Cine este?

Ea se prefacă că ezită:

- Carol... Bernard... Alin... Emil... Ștefan? Nu, scumpule, glumesc: Adam.

În Paradisul terestru, cel rău, care s-a deghizat într-un realizator de filme publicitare, îi întinde Evei un măr, zicându-i:

- Tot ce ai de făcut este să-l inciți pe Adam să facă un spot publicitar în care, după ce mușcă din acest fruct, să declare: „*Cu pasta de dinți Merişor, dinții mei sunt sănătoși și albi!*”. De acord?

În Paradisul terestru, Eva tocmai a avut prima ceartă cu Adam.

- Doamne, imploră ea, Tu, care poți totul, ai putea să inventezi cât mai repede telefonul, ca să-i pot